

på samme måde som § 74 i kildeskatteloven, der fastsætter straf for forhold, begået af den, som har pligt til at tilbageholde A-skat eller udbytteskat.

§ 23, stk. 3, i den gældende sømandsskattelev fastsætter straf for forhold, begået af sømanden selv.

Bestemmelserne foreslås i nærværende lovforslag erstattet med § 23 a. Den foreslåede § 23 a er opbygget på samme måde som § 75 i kildeskatteloven, der fastsætter straf for forhold, begået af den skattepligtige.

Efter den foreslåede § 23 b skal §§ 76, 78 og 79 i kildeskatteloven finde tilsvarende anvendelse inden for sømandsskatteordningen. De nævnte bestemmelser i kildeskatteloven er sålydende:

„§ 76. I forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 78. Sager angående overtrædelserne behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 79. Såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retlig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.“

Den foreslåede § 23 c svarer til § 23, stk. 3, sidste pkt., i den gældende sømandsskattelev.

Med en enkelt redaktionel ændring, der skyldes den 10-dages frist, som er foreslået indføjet i sømandsskattelevens § 11, stk. 2, (der henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 11) svarer den foreslåede § 23 d til § 23, stk. 4, i den gældende sømandsskattelev.

Til § 1, nr. 20.

Efter lovforslaget skal en del af sømandsskatten overføres til sømandens skattekommune. Den kommunale andel af sømandsskatten foreslås fastsat til samme størrelse som i den gældende lov. Taget på

årsbasis udgør andelen 55 pct. af skatten, i det omfang den ikke overstiger 4.000 kr., og 20 pct. af den overskydende skat.

Loven om kommunal indkomstskat indeholder i § 2 regler om, hvilken kommune der skal anses for den skattepligtiges skattekommune. I almindelighed skal der lægges vægt på, hvor den skattepligtige har bopæl eller ophold den 5. oktober forud for indkomståret. Efter bestemmelserne i § 3 i loven om kommunal indkomstskat, jfr. lovbekg. nr. 259 af 19. juni 1968, skal skattekommunen under visse nærmere angivne betingelser afgive en del af den kommunale helårsskat til den eller de kommuner, hvortil den skattepligtige flytter i årets løb. Disse regler foreslås overført til også at gælde for den kommunale andel af sømandsskatten. Dette indebærer en ændring i forhold til gældende regler, hvorefter den kommunale andel af sømandsskatten for et lønningsår i sin helhed afregnes til en enkelt kommune.

Efter forslaget afregnes den kommunale andel af sømandsskatten sammen med afregningen ifølge § 64 i kildeskatteloven af de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter. Forslaget om at ophøre med de hidtidige kvartalsvise afregninger (§ 28, stk. 2, i den gældende sømandsskattelev) må ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 64 i kildeskatteloven. Efter denne bestemmelse vil kommunen på grundlag af det kommunale budget ved begyndelsen af hver måned fra statskassen få udbetalt beløb til foreløbig dækning af de kommunale skatter.

Til § 1, nr. 21.

Efter forslaget ophæves § 29, stk. 4 og 7, i sømandsskattelev. Reglen i § 29, stk. 4, går ud på, at sømænd, der er på uddannelseskursus i henhold til loven om skibes bemanning, og som ved kursets begyndelse er omfattet af sømandsskatteordningen, kan forblive under ordningen, således at de også svarer sømandsskat af deres understøttelse under uddannelsen. Bestemmelsen, der er indføjet i sømandsskattelev ved lov nr. 202 af 8. juni 1966, skyldes dels de vanskelige overgange mellem de to beskatningssystemer og dels reglen om, at sømandsskatten kun bliver definitiv, såfremt tjenesten om bord varer mindst 6 måneder. Med de foreslåede regler om beskatningen ved overgange mellem de to beskatningssystemer og en sømandsbeskatning, der er definitiv uanset varigheden af tjenesten om bord, er baggrunden for bestemmelsen i § 29, stk. 4, faldet bort. Hertil kommer, at bestemmelsen er vanskelig at administrere, og at der gennem ophevelsen vil kunne opnås en skarpere afgrænsning mellem de to beskatningssystemer.